

CONVENȚIA*
Poștală Universală

din 05.10.2004

*Publicat în ediția oficială**“Tratate internaționale”, 2009, volumul 43, pag.387*

* * *

Notă: Ratificată prin [Legea nr.30-XVI din 22.02.2008](#)

* Întocmită la București la 5 octombrie 2004

În vigoare din 1 ianuarie 2006

Subsemnații, plenipotențari ai Guvernelor statelor membre ale Uniunii, conform articolului 22.3 al Constituției Uniunii Poștale Universale adoptată la Viena la data de 10 iulie 1964, au hotărât, de comun acord și sub rezerva articolului 25.4 din cadrul Constituției menționată mai sus, în prezenta Convenție, regulile aplicabile serviciului poștal internațional.

Partea întâi**Reguli comune aplicabile serviciului poștal internațional****Capitol unic****DISPOZIȚII GENERALE****Articolul 1****Definiții**

1. Pentru scopurile Convenției Poștale Universale, următorii termeni sînt definiți după cum urmează:

1.1 serviciu poștal universal: furnizarea permanentă către clienți de servicii poștale de bază de calitate, în toate punctele de pe teritoriul unei țări, la prețuri accesibile;

1.2 depeșa închisă: sac sau ansamblu de saci sau alți recipienți etichetați, sigilați cu plumb sau casete, conținînd trimiteri poștale;

1.3 tranzit deschis: tranzit, printr-o țară intermediară, de trimiteri al căror număr sau greutate nu justifică confecționarea unei depeșe închise pentru țara de destinație;

1.4 trimitere poștală: termen generic ce desemnează fiecare dintre expedițiile efectuate de către poștă (trimiterea poștei de scrisori, colet poștal, mandat poștal, etc);

1.5 taxe terminale: remunerație datorată administrației poștale de destinație de către administrația poștală expeditoare drept compensație pentru cheltuielile legate de prelucrarea trimiterilor poștei de scrisori primite în țara de destinație;

1.6 taxe de tranzit: remunerație pentru prestațiile efectuate de către un organism transportator al țării tranzitate (administrație poștală, alt serviciu sau combinarea celor două) privind tranzitul teritorial, maritim și/sau aerian al depeșelor;

1.7 cota-parte teritorială de sosire: remunerație datorată administrației poștale de destinație de către administrația poștală expeditoare cu titlu de compensare a cheltuielilor de prelucrare a unui colet poștal în țara de destinație;

1.8 cota-parte teritorială de tranzit: remunerație datorată pentru prestațiile efectuate de un

organism transportator în țara tranzitată (administrație poștală un alt serviciu sau combinarea celor două) privind tranzitul teritorial, maritim și/sau aerian, pentru îndrumarea unui colet poștal pe teritoriul său;

1.9 cota-parte maritimă: remunerație datorată pentru prestațiile efectuate de un organism transportator (administrație poștală, alt serviciu sau combinarea celor două) care participă la transportul maritim al unui colet poștal.

Articolul 2

Desemnarea entității sau entităților responsabile de îndeplinirea obligațiilor ce rezultă din aderarea la Convenție

1. Țările membre notifică Biroului Internațional, în termen de șase luni de la încheierea Congresului, numele și adresa organismului guvernamental însărcinat să supervizeze activitatea poștală. În plus, în termen de șase luni de la încheierea Congresului, țările membre vor comunica Biroului Internațional, numele și adresa operatorului sau operatorilor oficial desemnați să asigure exploatarea serviciilor poștale și să îndeplinească obligațiile rezultate din Actele Uniunii pe teritoriul său sau pe teritoriile lor. Între două Congrese, orice modificare referitoare la organisme guvernamentale și la operatorii desemnați oficial, trebuie să fie notificată Biroului Internațional cat mai repede posibil.

Articolul 3

Serviciul poștal universal

1. Pentru a întări conceptul de unicitate a teritoriului poștal al Uniunii, țările membre veghează ca toți utilizatorii/clientii să se bucure de dreptul la un serviciu poștal universal care corespunde unei oferte de servicii poștale de bază de calitate, furnizate în mod permanent în toate punctele de pe teritoriul lor, la prețuri accesibile.

2. În acest scop, țările membre stabilesc, în cadrul legislației lor poștale naționale sau prin alte mijloace obișnuite, dimensiunea serviciilor poștale corespunzătoare, precum și condițiile de calitate și prețuri accesibile ținând seama în același timp de nevoile populației și de condițiile lor naționale.

3. Țările membre veghează ca oferta de servicii poștale și normele de calitate să fie respectate de către operatorii însărcinați să asigure serviciul poștal universal.

4. Țările membre veghează ca furnizarea serviciului poștal universal să fie asigurată într-o manieră viabilă, garantându-se astfel continuitatea lui.

Articolul 4

Libertatea de tranzit

1. Principiul libertății de tranzit este enunțat în primul articol al Constituției. El antrenează obligația, pentru fiecare administrație poștală, de a îndruma mereu pe căile cele mai rapide și prin mijloacele cele mai sigure pe care le utilizează pentru propriile trimiteri, depeșele închise și trimiterile poștei de scrisori în tranzit deschis care îi sînt predate de către o altă administrație poștală. Acest principiu se aplică de asemenea trimiterilor sau depeșelor îndrumate greșit.

2. Țările membre care nu participă la schimbul de scrisori conținînd materii biologice perisabile sau materii radioactive au posibilitatea să nu admită aceste trimiteri în tranzit deschis pe teritoriul lor. Același lucru este valabil și pentru trimiterile poștei de scrisori, altele decît scrisorile, cărțile poștale și cecograme. Aceasta se aplică de asemenea imprimatelor, periodicelor, revistelor, pachetelor mici și sacilor M al căror conținut nu îndeplinește dispozițiile legale care reglementează condițiile publicării lor sau circulației lor în țara traversată.

3. Libertatea de tranzit a coletelor poștale îndrumate pe căi terestre și maritime este limitată în cadrul teritoriului țărilor care participă la acest serviciu.

4. Libertatea de tranzit a coletelor-avion este garantată pe întreg teritoriul Uniunii. Totuși, țările membre, care nu participă la serviciul de colete poștale, nu pot fi obligate să asigure îndrumarea pe cale de suprafață a coletelor-avion.

5. Dacă o țară membru nu respectă dispozițiile referitoare la libertatea de tranzit, celelalte țări membre au dreptul să suprimă serviciul poștal cu această țară.

Articolul 5

Apartenența trimiterilor poștale. Retragerea. Modificarea sau corectarea adresei. Reexpedierea. Returnarea către expeditor a trimiterilor ce nu au fost distribuite

1. Orice trimitere poștală aparține expeditorului atîta timp cît nu a fost distribuită celui în drept, cu excepția cazului în care trimiterea a fost reținută prin aplicarea legislației țării de origine sau destinație și, în cazul aplicării articolelor 15.2.1.1 sau 15.3, în conformitate cu legislația țării de tranzit.

2. Expeditorul unei trimeri poștale poate să o retragă din serviciu, sau poate să modifice sau să corecteze adresa. Taxele și celelalte condiții sînt prevăzute în Regulamente.

3. Țările membre vor asigura redirecționarea trimerilor poștale, în cazul în care adresa destinatarului s-a schimbat, și returnarea către expeditor a trimerilor ce nu au fost distribuite. Taxele și celelalte condiții sînt prevăzute în Regulamente.

Articolul 6

Taxe

1. Taxele referitoare la diferitele servicii poștale internaționale și serviciile speciale sînt fixate de către administrațiile poștale, în conformitate cu principiile enunțate în Convenție și în Regulamente. Ele trebuie în principiu să fie corelate cu costurile aferente furnizării acestor servicii.

2. Administrația de origine fixează taxele de francare pentru transportul trimerilor poștei de scrisori și a coletelor poștale. Taxele de francare cuprind distribuirea trimerilor la domiciliul destinatarilor, dacă acest serviciu de distribuire este organizat în țara de destinație pentru trimerile despre care este vorba.

3. Taxele aplicate, inclusiv cele menționate cu titlu indicativ în Acte, trebuie să fie cel puțin egale cu cele aplicate trimerilor din regimul intern care prezintă aceleași caracteristici (categorie, cantitate, timp de prelucrare, etc).

4. Administrațiile poștale sînt autorizate să depășească toate taxele indicative care figurează în Acte.

5. Peste limita minimă a taxelor fixate în paragraful 3, administrațiile poștale au posibilitatea de a acorda taxe reduse bazate pe legislația lor internă pentru trimerile din categoria poștei de scrisori și pentru coletele poștale depuse în țara lor. Ele au mai ales posibilitatea de a acorda tarife preferențiale clienților lor care au un trafic poștal important.

6. Este interzis să se perceapă de la clienți taxe poștale de indiferent ce natură altele decît cele care sînt prevăzute în Acte.

7. În afara cazurilor prevăzute în Acte, fiecare administrație poștală păstrează taxele pe care le-a perceput.

Articolul 7

Scutirea de taxe poștale

1. Principiu

1.1 Cazurile de scutire de taxe poștale, ca scutire de la plata francării, sînt prevăzute în mod expres de către Convenție. Cu toate acestea, Regulamentele pot fixa dispoziții care să prevadă atît scutirea de la plata francării, cît și scutirea de la plata taxelor de tranzit, a taxelor terminale și a cotele-părți de sosire pentru trimerile poștei de scrisori și coletele poștale referitoare la serviciul poștal trimise de către administrațiile poștale și Uniunile Restrînse. În plus, trimerile poștei de scrisori și coletele poștale expediate de către Biroul Internațional al UPU cu destinația către Uniunile Restrînse și administrațiile poștale sînt considerate ca trimeri referitoare la serviciul poștal și sînt scutite de toate taxele poștale. Totuși, administrația de origine are posibilitatea de a percepe suprataxe aeriene pentru aceste ultime trimeri.

2. Prizonieri de război și internații civili

2.1 Sînt scutite de toate taxele poștale, cu excepția suprataxelor aeriene, trimerile poștei de scrisori, coletele poștale și trimerile serviciilor financiare poștale adresate prizonierilor de război sau expediate de către aceștia, fie direct, fie prin intermediul birourilor menționate în Regulamentele

Convenției și Aranjamentului privind serviciile de plată ale poștei. Beligeranții primiți și internați într-o țară neutră sînt asimilați prizonierilor de război propriu-zisi în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor precedente.

2.2 Dispozițiile prevăzute la punctul 2.1 se aplică și trimerilor poștei de scrisori, coletelor poștale și trimerilor serviciilor financiare poștale provenind din alte țări, adresate persoanelor civile internate prevăzute de Convenția de la Geneva din data de 12 august 1949 referitoare la protecția persoanelor civile în timp de război, sau expediate de către ele fie direct, fie prin intermediul birourilor menționate în Regulamentele Convenției și Aranjamentului privind serviciile de plată ale poștei.

2.3 Birourile menționate în Regulamentele Convenției și Aranjamentului privind serviciile de plată ale poștei beneficiază și de scutire de taxe poștale pentru trimiterile poștei de scrisori, coletelor poștale și trimerilor serviciilor financiare poștale în ceea ce privește persoanele vizate la punctele 2.1 și 2.2, pe care le expediază sau primesc, fie direct, fie cu titlu de intermediari.

2.4 Coletele sînt admise cu scutire de taxe poștale pînă la greutatea de 5 kilograme. Limita de greutate este extinsă la 10 kilograme pentru trimiterile al căror conținut este indivizibil și pentru cele care sînt adresate unui lagăr sau oamenilor săi de încredere pentru a fi distribuite prizonierilor.

2.5 În cadrul reglării conturilor între administrațiile poștale, coletele de serviciu și coletele pentru prizonierii de război și internații civili nu determină alocarea vreunei cote-părți, excepție făcînd taxele de transport aplicabile coletelor-avion.

3. Cecograme

3.1 Cecogramele sînt scutite de toate taxele poștale, cu excepția suprataxelor aeriene.

Articolul 8 **Mărci poștale**

1. Termenul "marcă poștală" este protejat în virtutea prezentei Convenții și este rezervat exclusiv mărcilor poștale ce îndeplinesc condițiile acestui articol și ale Regulamentelor.

2. Marca poștală:

2.1 este emisă exclusiv de către o autoritate emitentă competentă, în conformitate cu Actele UPU; emiterea de mărci poștale include și punerea lor în circulație;

2.2 este un atribut al suveranității și constituie:

2.2.1 o dovadă a plății francării corespunzătoare valorii sale intrinsecă, atunci cînd el este aplicat pe o trimitere poștală conform Actelor Uniunii;

2.2.2 o sursă de venituri suplimentare pentru administrațiile poștale, ca obiect filatelic;

2.3 trebuie pusă în circulație pe teritoriul de origine al administrației poștale emitente pentru o utilizare în scopul francării poștale sau în scop filatelic;

3. Ca atribut al suveranității, marca poștală poate conține:

3.1 numele țării membre sau teritoriului de care aparține administrația poștală emitentă, în caractere latine;

3.1.1 facultativ, stema oficială a țării membre de care aparține administrația poștală emitentă;

3.1.2 în principiu, valoarea sa facială în caractere latine sau cifre arabe;

3.1.3 facultativ, cuvîntul "Poștă" în caractere latine sau altele.

4. Stemele de stat, semnele oficiale de control și emblemele organizațiilor interguvernamentale care figurează pe mărcile poștale sînt protejate, conform Convenției de la Paris pentru protecția proprietății intelectuale.

5. Subiectele și motivele mărcilor poștale trebuie:

5.1 să fie în conformitate și în spiritul preambulului Constituției UPU și a deciziilor luate de către organele Uniunii;

5.2 să fie în strînsă legătură cu identitatea culturală a țării administrației poștale emitente sau să contribuie la promovarea culturii sau la menținerea păcii;

5.3 să aibă, în cazul comemorării personalităților sau evenimentelor străine în țara sau teritoriul administrației poștale emitente, o legătură directă cu respectiva țară sau teritoriu;

5.4 să fie lipsite de caracter politic sau ofensator pentru o personalitate sau o țară;

5.5 să aibă o semnificație majoră pentru țara de care aparține administrația poștală emitentă sau pentru aceasta din urmă.

6. Ca subiect al dreptului de proprietate intelectuală marca poștală poate conține:

6.1 indicația dreptului administrației poștale emitente de a utiliza drepturile de proprietate respective, și anume:

6.1.1 drepturile de autor, prin aplicarea siglei de drepturi de autor, indicarea proprietarului drepturilor de autor și menționarea anului de emiterie;

6.1.2 marca înregistrată pe teritoriul țării membre de care aparține administrația poștală emitentă, prin aplicarea siglei de înregistrare a mărcii ® după numele mărcii;

6.2 numele artistului;

6.3 numele tipografului.

7. Semnele francării poștale, amprente de mașinilor de francare și amprente de preselor de tipografie sau a altor procedee tipografice sau de ștampilare conforme cu Actele UPU nu pot fi utilizate decât cu autorizația administrației poștale.

Articolul 9 Securitate poștală

1. Țările membre adoptă și pun în aplicare o strategie de acțiune în domeniul securității, la toate nivelele exploatarei poștale, pentru a păstra și a crește încrederea publicului în serviciile poștale, și în interesul tuturor agenților implicați. O astfel de strategie va trebui să implice schimbul de informații referitoare la menținerea siguranței și securității de transport și tranzit a depeșelor între țările membre.

Articolul 10 Mediu

Țările membre trebuie să adopte și să pună în practică o strategie de mediu dinamică la toate nivelele de exploatare poștală și să promoveze sensibilizarea față de problemele de mediu în cadrul serviciilor poștale.

Articolul 11 Infrațiuni

1. Trimiteri poștale

1.1 Țările membre se angajează să ia toate măsurile necesare pentru a preveni actele de mai jos și pentru a urmări și pedepsi pe autorii lor:

1.1.1 introducerea în trimiterile poștale de stupefiante, substanțe psihotrope sau materiale explozibile, inflamabile sau alte substanțe periculoase, neautorizate în mod expres de Convenție;

1.1.2 introducerea în trimiterile poștale de obiecte cu caracter pedofil sau pornografic reprezentând copii.

2. Francarea în general și modalitățile de francare în particular.

2.1 Țările membre se angajează să ia toate măsurile necesare pentru a preveni, reprimă și pedepsi infrațiunile referitoare la modurile de francare prevăzute în prezenta Convenție, respectiv:

2.1.1 mărcile poștale, în circulație sau retrase din circulație;

2.1.2 semnele de francare;

2.1.3 amprente de mașinilor de francare sau preselor de tipografie;

2.1.4 cupoanele-răspuns internaționale.

2.2 În prezenta Convenție, prin infrațiune referitoare la mijloacele de francare se înțelege unul dintre actele de mai jos, comis cu intenția de a obține un câștig ilegal pentru autorul actului sau pentru o terță persoană. Trebuie pedepsite:

2.2.1 falsificarea, imitarea sau contrafacerea mijloacelor de francare, sau orice act ilicit sau care constituie un delict, legat de fabricarea lor neautorizată;

2.2.2 utilizarea, punerea în circulație, comercializarea, distribuirea, difuzarea, transportul,

prezentarea sau expunerea, inclusiv în scopuri publicitare, de mijloace de francare falsificate, imitate sau contrafăcute;

2.2.3 utilizarea sau punerea în circulație în scopuri poștale de mijloace de francare deja utilizate;

2.2.4 tentativele care vizează comiterea uneia dintre infracțiunile prezentate mai sus.

3. Reciprocitate

3.1 În ceea ce privește sancțiunile, nici o distincție nu va fi făcută între actele prevăzute la paragraful 2, fie că este vorba despre mijloace de francare naționale sau străine; această dispoziție nu poate fi supusă nici unei condiții de reciprocitate legală sau convențională.

Partea a doua

Reguli aplicabile poștei de scrisori și coletelor poștale

Capitolul 1

OFERTA DE SERVICII

Articolul 12

Servicii de bază

1. Țările membre asigură admiterea, prelucrarea, transportul și distribuirea trimerilor poștei de scrisori.

2. Trimerile poștei de scrisori cuprind:

2.1 trimiteri prioritare și non-prioritare, până la 2 kilograme;

2.2 scrisori, cărți poștale, imprimate și pachete mici, până la 2 kilograme;

2.3 cecograme, până la 7 kilograme;

2.4 saci speciali conținând ziare, periodice, cărți și documente tipărite similar, pe adresa aceluiași destinatar și aceleiași destinații, denumiți "saci M", până la 30 kilograme.

3. Trimerile poștei de scrisori sînt clasificate în funcție de rapiditatea prelucrării lor sau în funcție de conținutul lor, conform Regulamentului poștei de scrisori.

4. Limite de greutate superioare celor indicate în paragraful 2 se aplică facultativ anumitor categorii de trimiteri ale poștei de scrisori, în condițiile specificate de Regulamentul poștei de scrisori.

5. Statele membre asigură și admiterea, prelucrarea, transportul și distribuția coletelor poștale până la 20 de kilograme, fie conform dispozițiilor Convenției, fie în cazul coletelor pe care le expediază și după un acord bilateral, utilizînd orice alt mijloc mai avantajos pentru clientul lor.

6. Limite de greutate superioară a 20 de kilograme se aplică facultativ anumitor categorii de colete poștale, în condițiile specificate de Regulamentul privind coletele poștale.

7. Orice stat a cărei administrații poștale nu oferă serviciul de transport de colete are libertatea să execute clauzele Convenției utilizînd întreprinderile de transport. În același timp poate limita acest serviciu la coletele ce provin sau care sînt destinate localităților deservite de aceste întreprinderi.

8. Prin derogare de la dispozițiile prevăzute în paragraful 5, țările care, înainte de 1 ianuarie 2001, nu făceau parte din Acordul cu privire la coletele poștale nu sînt obligate să asigure serviciul de colete poștale.

Articolul 13

Servicii suplimentare

1 Statele membre asigură următoarele servicii suplimentare obligatorii:

1.1 serviciu de recomandare pentru trimerile-avion și trimerile prioritare pe care le expediază în cadrul poștei de scrisori;

1.2 serviciu de recomandare pentru trimerile poștei de scrisori non-prioritare și de suprafața către destinații pentru care nu este prevăzut nici un serviciu prioritar sau de curier-avion.

1.3 serviciu de recomandare pentru toate trimerile poștei de scrisori care sosesc.

2. Furnizarea unui serviciu de recomandare pentru trimerile non-prioritare și de suprafață ale poștei de scrisori pentru destinații pentru care un serviciu prioritar sau de curierat par avion este asigurat,

este facultativă.

3. Statele membre pot asigura următoarele servicii suplimentare facultative în cadrul relațiilor dintre acele administrații care au convenit să asigure aceste servicii.

3.1 serviciul de trimiteri cu valoare declarată pentru trimiterile poștei de scrisori și colete;

3.2 serviciul de trimiteri cu predare garantată pentru trimiterile poștei de scrisori;

3.3 serviciul de trimiteri cu plata la primire pentru trimiterile poștei de scrisori și colete;

3.4 serviciul de trimiteri expres pentru trimiterile poștei de scrisori și colete;

3.5 serviciul de predare la destinatar pentru trimiterile poștei de scrisori recomandate, cu predare garantată sau cu valoare declarată;

3.6 serviciul de trimiteri scutite de taxe și drepturi pentru trimiterile poștei de scrisori și colete;

3.7 serviciul de colete fragile și colete voluminoase;

3.8 serviciul de grupare "Consignment" pentru trimiterile grupate de la un singur expeditor destinate străinătății.

4. Următoarele trei servicii suplimentare au și aspecte obligatorii și facultative:

4.1 serviciul de corespondență comercială-răspuns internațional (CCRI), care este în special facultativ; dar toate administrațiile sînt obligate de a asigura serviciul de retur pentru trimiterile CCRI;

4.2 serviciul de cupoane-răspuns internaționale; aceste cupoane pot fi schimbate în orice țară membru, dar vînzarea lor este facultativă;

4.3 confirmarea de primire pentru trimiterile poștei de scrisori recomandate sau cu livrare atestată, pentru colete și trimiterile cu valoare declarată; toate administrațiile poștale acceptă confirmările de primire pentru trimiterile care sosesc; totuși, prestarea unui serviciu de confirmare de primire pentru trimiterile care pleacă este facultativă.

5. Aceste servicii și taxele corespunzătoare sînt descrise în Regulamente.

6. Dacă elementele de serviciu indicate mai jos fac obiectul unor taxe speciale în regim intern, administrațiile poștale sînt autorizate să perceapă aceleași taxe pentru trimiterile internaționale, în condițiile descrise în cadrul Regulamentelor:

6.1 distribuirea pachetelor mici cu greutatea mai mare de 500 de grame;

6.2 depunerea de trimiteri ale poștei de scrisori după ultima limită de oră;

6.3 depunerea de trimiteri în afara orelor normale de deschidere a ghișeelor;

6.4 colectarea trimiterilor la domiciliul expeditorului;

6.5 retragerea unei trimiteri a poștei de scrisori în afara orelor normale de deschidere a ghișeelor;

6.6 post restant;

6.7 magazinajul trimiterilor poștei de scrisori cu greutatea mai mare de 500 de grame și al coletelor poștale;

6.8 livrarea coletelor ca răspuns la avizul de sosire;

6.9 asigurarea împotriva riscurilor de forță majoră.

Articolul 14

Curier electronic, EMS, logistică integrată și noi servicii

1. Administrațiile poștale pot conveni între ele să participe la următoarele servicii, care sînt descrise în Regulamente:

1.1 curier electronic, care este un serviciu ce implică transmiterea electronică a mesajelor;

1.2 EMS, care este un serviciu poștal expres destinat documentelor și mărfurilor, și care constituie, pe cît este posibil, cel mai rapid dintre serviciile poștale prin mijloace fizice; administrațiile poștale au posibilitatea de a furniza acest serviciu pe baza Acordului Standard EMS multilateral sau pe baza acordurilor bilaterale;

1.3 serviciul de logistică integrată, care răspunde pe deplin nevoilor clienților în materie de logistică și cuprinde etapele care preced și care urmează transmiterii fizice de mărfuri și documente;

1.4 ștampila poștală electronică, care atestă în mod probatoriu realitatea unui fapt electronic, într-o formă dată, la un moment dat, și la care au luat parte una sau mai multe părți.

2. Administrațiile poștale pot, de comun acord, să creeze un serviciu nou, care nu este prevăzut în

mod expres în Actele Uniunii. Taxele referitoare la noul serviciu sînt stabilite de cîtore fiecare administrație interesată, ținînd seama de cheltuielile de exploatare ale serviciului.

Articolul 15

Trimiteri neadmise. Interdicții.

1. Dispoziții generale

1.1 Trimiterile care nu îndeplinesc condițiile cerute prin Convenție și Regulamente nu sînt admise. De asemenea, nu sînt admise trimiterile expediate în vederea unui act fraudulos sau cu intenția de neplată integrală a sumelor datorate.

1.2 Excepțiile de la interdicțiile anunțate de prezentul articol sînt prevăzute în Regulamente.

1.3 Toate administrațiile poștale au posibilitatea extinderii interdicțiilor enunțate în prezentul articol, care pot fi aplicate imediat după includerea lor în culegerea de acte corespunzătoare.

2. Interdicții care vizează toate categoriile de trimiteri

2.1 Introducerea obiectelor menționate mai jos este interzisă în toate categoriile de trimiteri:

2.1.1 stupefiante și substanțe psihotrope;

2.1.2 obiectele obscene sau imorale;

2.1.3 obiectele al căror import sau circulație este interzis în țara de destinație;

2.1.4 obiectele care, prin natura lor sau a ambalajului lor, pot prezenta pericol pentru lucrătorii poștali sau marele public, pot păta sau deteriora celelalte trimiteri, echipamentul poștal sau bunurile care aparțin terților;

documentele ce au caracter de corespondență actuală și personală schimbate între persoane altele decît expeditorul și destinatarul sau persoanele care locuiesc cu aceștia.

3. Materiale explozibile, inflamabile sau radioactive și alte substanțe periculoase

3.1 Introducerea de materiale explozibile, inflamabile sau radioactive și alte substanțe periculoase precum și materiale radioactive sînt interzise în toate categoriile de trimiteri.

3.2 În mod excepțional următoarele substanțe și materiale sînt admise:

3.2.1 materialele radioactive expediate în trimiterile poștei de scrisori și colete poștale menționate în articolul 16.1;

3.2.2 substanțele biologice expediate în trimiterile poștei de scrisori menționate în articolul 16.2.

4. Animale vii

4.1 Introducerea de animale vii este interzisă în toate categoriile de trimiteri.

4.2 În mod excepțional, animalele de mai jos sînt admise în trimiterile poștei de scrisori altele decît trimiterile cu valoare declarată:

4.2.1 albinele, lipitorile și viermii de mătase;

4.2.2 paraziții și distrugătorii de insecte nocive destinați controlului acestor insecte și schimbului între instituțiile oficial recunoscute;

4.2.3 muștele din familia Drosophila (Drosophilidae) utilizate pentru cercetarea biomedicală și schimbate între instituții recunoscute oficial.

4.3 În mod excepțional, următoarele animale vor fi admise în colete:

4.3.1 animalele vii al căror transport prin poștă este autorizat prin regulamentele poștale ale țărilor interesate.

5. Introducerea corespondenței în colete

5.1 Introducerea obiectelor menționate mai jos este interzisă în coletele poștale:

5.1.1 documentele ce au caracter de corespondență actuală și personală;

5.1.2 corespondența de orice natură schimbată între persoane altele decît expeditorul și destinatarul sau persoanele ce locuiesc cu aceștia.

6. Monede, cecuri de bancă și alte obiecte de valoare

6.1 Este interzisă introducerea de monede, cecuri de bancă, bancnote sau valori la purtător, cecuri de călătorie, platină, aur sau argint, prelucrate sau nu, pietre prețioase, bijuterii și alte obiecte prețioase:

6.1.1 în trimiterile poștei de scrisori fără valoare declarată;

6.1.1.1 totuși, dacă legislația internă a țării de origine și de destinație-permite, aceste obiecte pot fi

expediate într-un plic închis ca trimiteri recomandate;

6.1.2 în coletele fără valoare declarată, cu excepția cazului în care legislația internă a țărilor de origine și destinație o permite;

6.1.3 în coletele fără valoare declarată schimbate între două țări care admit declarația de valoare;

6.1.3.1 în plus, fiecare administrație are dreptul să interzică introducerea de lingouri de aur în coletele cu sau fără valoare declarată, care provin din sau au ca destinație teritoriul său sau transmise în tranzit prin teritoriul său; ea poate limita valoarea reală a acestor trimiteri.

7. Imprimare și cecograme

7.1 Imprimarele și cecogramele:

7.1.1 nu pot purta nici o adnotație nici să conțină vreun element de corespondență;

7.1.2 nu pot conține nici o marcă poștală, nici un formular de francare, obliterat sau nu, nici o hîrtie reprezentînd o valoare, exceptînd cazul în care trimiterea include o carte poștală, un plic sau o bandă prefrancată pentru returul său și pe care este imprimată adresa expeditorului trimiterii sau a agentului sau în țara de depunere sau de destinație a trimiterii originale.

8. Prelucrarea trimiterilor admise din greșeală

8.1 Prelucrarea trimiterilor admise din greșeală este prevăzută în Regulamente. Totuși, trimiterile care conțin obiecte menționate la 2.1.1, 2.1.2 și 3.1 nu sînt în nici un caz îndrumate la destinație, nici distribuite destinatarilor, nici returnate la origine. Dacă obiectele menționate la 2.1.1 și 3.1 sînt descoperite între trimiterile în tranzit, acestea din urmă vor fi prelucrate în concordanță cu legislația națională a țării de tranzit.

Articolul 16

Materiale radioactive și materiale biologice admisibile

1. Materialele radioactive sînt admise în trimiterile poștei de scrisori și în coletele poștale în cadrul relațiilor dintre administrațiile poștale care s-au declarat de acord cu admiterea acestor trimiteri fie în relațiile lor reciproce, fie într-un singur sens, în următoarele condiții:

1.1 materialele radioactive sînt condiționate și ambalate în conformitate cu dispozițiile respective din Regulamente;

1.2 atunci cînd sînt expediate în trimiterile poștei de scrisori, ele sînt supuse tarifului trimiterilor prioritare sau tarifului de scrisori și de recomandare;

1.3 materialele radioactive conținute în trimiterile poștei de scrisori sau în coletele poștale trebuie să fie îndrumate pe calea cea mai rapidă, în mod normal pe cale aeriană, sub rezerva achitării suprataxelor aeriene corespunzătoare.

1.4 materialele radioactive nu pot fi depuse decît de expeditori autorizați corespunzător.

2. Materialele biologice sînt admise în trimiterile poștei de scrisori cu următoarele condiții:

2.1 materialele biologice perisabile, substanțele infecțioase și gazul carbonic solid (zăpada carbonică), atunci cînd este folosit pentru înghețarea substanțelor infecțioase, nu pot fi trimise prin poștă decît în cadrul schimburilor între laboratoarele calificate oficial recunoscute. Aceste mărfuri periculoase pot fi acceptate prin poștă în vederea trimiterii lor par avion, cu condiția ca legislația națională, instrucțiunile tehnice în vigoare ale Organizației aviației civile internaționale (OACI) și reglementările IATĂ cu privire la mărfurile periculoase să permită acest lucru.

2.2 materialele biologice perisabile și substanțele infecțioase condiționate și ambalate conform dispozițiilor respective din Regulament sînt supuse tarifului de trimiteri prioritare sau tarifului de scrisoare și de recomandare. Este permisă supunerea la tratamentul poștal a acestor trimiteri cu achitarea unei suprataxe.

2.3 admiterea de materialele biologice perisabile și de substanțe infecțioase este limitată la țările membre ale căror administrații poștale s-au declarat de acord să accepte aceste trimiteri fie în relațiile lor reciproce, fie într-un singur sens.

2.4 aceste substanțe sau materii sînt trimise pe calea cea mai rapidă, în mod normal pe cale aeriană sub rezerva achitării suprataxelor aeriene corespunzătoare și beneficiind de prioritate la distribuire.

Articolul 17

Reclamații

1. Fiecare administrație poștală este obligată să accepte reclamațiile referitoare la o trimitere depusă în serviciul său sau în cadrul unei alte administrații poștale, cu condiția ca aceste reclamații să fie prezentate într-un interval de șase luni începând cu ziua a doua de la data de depunere a trimiterii. Perioada de șase luni privește relațiile între reclamanți și administrațiile poștale și nu include transmiterea reclamațiilor între administrațiile poștale.

1.1 Totuși, acceptarea reclamațiilor privind neprimirea unei trimiteri a poștei de scrisori simple nu este obligatorie. Astfel, administrațiile poștale care acceptă reclamații referitoare la neprimirea unei trimiteri a poștei de scrisori simple au dreptul de a limita anchetele lor în cadrul cercetărilor privind serviciul de rebuturi.

2. Reclamațiile sînt admise în condițiile prevăzute de Regulamente.

3. Prelucrarea reclamațiilor este gratuită. Totuși, cheltuielile suplimentare ocazionate de o cerere de transmisie prin serviciul EMS, sînt în principiu în sarcina solicitantului.

Articolul 18

Control vamal. Drepturi vamale și alte drepturi

1. Administrația poștală a țării de origine și cea a țării de destinație sînt autorizate să supună trimiterile controlului vamal, conform legislației din aceste țări.

2. Trimiterile supuse controlului vamal pot fi supuse, cu titlu poștal, unei taxe de prezentare la vamă a cărei valoare indicativă este fixată prin Regulamente. Această taxă nu este percepută decît cu titlul de prezentare la vamă și de vămuire a trimiterilor care au fost supuse drepturilor vamale sau oricărui alt drept de aceeași natură.

3. Administrațiile poștale care au obținut autorizația de a efectua vămuirea în numele clienților lor sînt autorizate să perceapă de la aceștia o taxă bazată pe costurile reale ale operației.

4. Administrațiile poștale sînt autorizate să perceapă de la expeditorii sau destinatarii trimiterilor, după caz, drepturile vamale și orice alte eventuale drepturi.

Articolul 19

Schimbul de depeșe închise cu unitățile militare

1. Depeșele închise ale poștei de scrisori pot fi schimbate prin intermediul serviciilor teritoriale, maritime sau aeriene ale altor țări:

1.1 între oficiile poștale ale uneia dintre țările membre și comandanții unităților militare puse la dispoziția Organizația Națiunilor Unite;

1.2 între comandanții acestor unități militare;

1.3 între oficiile poștale ale uneia dintre țările membre și comandanții diviziilor navale, aeriene sau terestre, de nave de război sau de avioane militare ale aceleiași țări staționate în străinătate;

1.4 între comandanții de divizii navale, aeriene sau terestre, de nave de război sau de avioane militare ale aceleiași țări.

2. Trimiterile poștei de scrisori cuprinse în depeșele vizate la paragraful 1 trebuie să fie exclusiv pe adresa sau provenite de la membrii unităților militare sau ai statelor majore și echipajelor de vapoare sau avioane de destinație sau expeditori ai depeșelor. Tarifele și condițiile de expediere la care sînt supuse sînt determinate, conform propriei reglementări, de către administrația poștală a țării care a pus la dispoziție unitatea militară sau căreia îi aparțin navele sau avioanele.

3. Cu excepția unei înțelegeri speciale, administrația poștală a țării care a pus la dispoziție unitatea militară sau căreia îi aparțin vapoarele de război sau avioanele militare este datoare, față de administrațiile implicate, pentru taxele de tranzit ale depeșelor, taxele terminale și taxele de transport aerian.

Articolul 20

Norme și obiective în materie de calitate a serviciului

1. Administrațiile trebuie să fixeze și să publice normele și obiectivele lor în materie de distribuire a trimerilor poștei de scrisori și coletelor sosite.
2. Aceste norme și obiective, mărite cu timpul cerut în mod normal pentru vămuire, nu trebuie să fie mai puțin favorabile decât cele aplicate trimerilor comparabile din serviciul lor intern.
3. Administrațiile de origine trebuie de asemenea să fixeze și să publice normele dintr-un capăt în celălalt pentru trimerile prioritare și trimerile par avion ale poștei de scrisori cât și pentru coletele și coletele economice/de suprafață.
4. Administrațiile poștale evaluează aplicarea normelor privind calitatea serviciului.

Capitolul 2 RESPONSABILITATE

Articolul 21

Responsabilitatea administrațiilor poștale. Despăgubiri

1. Generalități

1.1 În afara cazurilor prevăzute la articolul 22, administrațiile poștale răspund pentru:

1.1.1 pierderea, spolierea sau avarierea trimerilor recomandate, a coletelor simple și a trimerilor cu valoare declarată;

1.1.2 pierderea trimerilor cu predare atestată;

1.1.3 returnarea unui colet al cărui motiv de nedistribuire nu a fost precizat.

1.2 Administrațiile poștale nu își asumă responsabilitatea dacă este vorba de alte trimeri decât cele menționate la punctele 1.1.1 și 1.1.2.

1.3 În toate cazurile ce nu au fost prevăzute de prezenta Convenție, administrațiile poștale nu își asumă responsabilitatea.

1.4 Atunci când pierderea sau avaria totală a unei trimiteri recomandate, a unui colet simplu sau a unei trimiteri cu valoare declarată ce rezultă dintr-un caz de forță majoră ce nu permite despăgubiri, expeditorul are dreptul la restituirea taxelor achitate, cu excepția taxei de asigurare.

1.5 Sumele de despăgubire ce trebuie plătite nu pot fi superioare sumelor menționate în Regulamentul poștei de scrisori și Regulamentul privind coletele poștale.

1.6 În caz de responsabilitate, pierderile indirecte sau beneficiile nerealizate nu sînt luate în considerare în suma despăgubirii ce trebuie plătită.

1.7 Toate dispozițiile legate de responsabilitatea administrațiilor poștale sînt stricte, obligatorii și complete. Administrațiile poștale nu își asumă în nici un caz responsabilitatea – chiar în caz de greșeală gravă (de eroare gravă) – în afara limitelor stabilite în cadrul Convenției și a Regulamentelor

2. Trimeri recomandate

2.1 În caz de pierdere, de spoliere totală sau de avariere totală a unei trimiteri recomandate, expeditorul are dreptul la o despăgubire stabilită prin Regulamentul poștei de scrisori. Dacă expeditorul reclamă o sumă inferioară celei fixate prin Regulamentul poștei de scrisori, administrațiile au posibilitatea de a plăti această sumă mai mică și de a fi rambursate pe această bază de către celelalte administrații eventual implicate.

2.2 În caz de spoliere parțială sau de avarie parțială a unei trimiteri recomandate, expeditorul are dreptul la o despăgubire care corespunde, în principiu, valorii reale a spolierii sau avariei.

3. Trimeri cu predare atestată

3.1 În caz de pierdere, de spoliere totală sau de avarie totală a unei trimiteri cu predare atestată, expeditorul are dreptul numai la restituirea taxelor achitate.

4 Colete simple

4.1 În caz de pierdere, de spoliere totală sau de avarie totală a unui colet simplu, expeditorul are dreptul la o despăgubire fixată prin Regulamentul privind coletele poștale. Dacă expeditorul reclamă o sumă inferioară celei fixate în Regulamentul privind coletele poștale, administrațiile poștale au posibilitatea de a plăti această sumă mai mică și de a fi rambursate pe această bază de către celelalte

administrații poștale eventual implicate.

4.2 În caz de spoliere parțială sau de avarie parțială a unui colet simplu, expeditorul are dreptul la o despăgubire care corespunde, în principiu, valorii reale a spolierii sau avariei.

4.3 Administrațiile poștale pot conveni să aplice în relațiile lor reciproce valoarea per colet fixată prin Regulamentul privind coletele poștale, fără să ia în considerare greutatea coletului.

5. Trimiteri cu valoare declarată

5.1 În caz de pierdere, de spoliere totală sau de avarie totală a unei trimeri cu valoare declarată, expeditorul are dreptul la o despăgubire ce corespunde, în principiu, sumei în DST, a valorii declarate.

5.2 În caz de spoliere parțială sau de avarie parțială a unei trimeri cu valoare declarată, expeditorul are dreptul la o despăgubire ce corespunde, în principiu, valorii reale a spolierii sau avarierii. Ea nu poate totuși în nici un caz să depășească suma în DST, a valorii declarate.

6. În cazurile vizate de paragrafele 4 și 5, despăgubirea este calculată în funcție de prețul curent, convertit în DST, al obiectelor sau mărfurilor de aceeași natură, în momentul și locul în care trimiterea a fost acceptată pentru transport. În absența prețului curent, despăgubirea este calculată în funcție de valoarea ordinară a obiectelor sau mărfurilor evaluate pe aceeași bază.

7. Când o despăgubire este datorată pentru pierderea, spolierea totală sau avarierea totală a unei trimeri recomandate, a unui colet simplu sau a unei trimeri cu valoare declarată, expeditorul sau, după caz, destinatarul are dreptul, în plus, la restituirea taxelor și drepturilor achitate, cu excepția taxei de recomandare sau de asigurare. La fel se procedează și pentru trimiterile recomandate, coletele simple sau trimiterile cu valoare declarată refuzate de către destinatari din cauza stării proaste, dacă acest fapt este imputabil serviciului poștal și angajează responsabilitatea acestuia.

8. Prin derogare de la dispozițiile prevăzute la paragrafele 2, 4 și 5, destinatarul are dreptul la o despăgubire după ce a primit o trimitere recomandată, un colet simplu sau o trimitere cu valoare declarată spoliat sau avariata.

9. Administrația poștală de origine are posibilitatea de a plăti expeditorilor din țara sa despăgubirile prevăzute de legislația sa internă pentru trimiterile recomandate și coletele fără valoare declarată, cu condiția ca ele să nu fie inferioare celor care sînt fixate la paragrafele 2.1 și 4.1. Se aplică aceleași prevederi și în cazul administrației poștale de destinație, atunci cînd despăgubirea este plătită destinatarului. Sumele fixate la 2.1 și 4.1 rămîn totuși aplicabile:

9.1 în caz de recurs împotriva administrației responsabile;

9.2 dacă expeditorul renunță la drepturile sale în favoarea destinatarului sau invers.

2. Nici o rezervă privind plata despăgubirilor către administrațiile poștale, cu excepția unui acord bilateral, nu poate fi aplicabilă acestui articol.

Articolul 22

Non-responsabilitatea administrațiilor poștale

1. Administrațiile poștale încetează să fie responsabile pentru trimiterile recomandate, trimiterile cu predare atestată, coletele și trimiterile cu valoare declarată cărora le-a făcut livrarea în condițiile prevăzute de reglementarea lor pentru trimiterile de aceeași natură. Responsabilitatea este totuși menținută:

1.1 atunci cînd o spoliere sau avarie se constată fie înainte de livrare, fie în timpul livrării trimerii;

1.2 atunci cînd, dacă reglementările interne o permit, destinatarul, eventual expeditorul dacă este cazul unui retur la origine, formulează rezerve la preluarea unei trimeri spoliata sau avariata;

1.3 atunci cînd, dacă reglementările interne o permit, trimiterea recomandată a fost distribuită într-o cutie poștală și cînd destinatarul reclama că nu a primit-o;

1.4 cînd destinatarul sau, în caz de retur la origine, expeditorul unui colet sau al unei trimeri cu valoare declarată, în ciuda predării făcute în mod reglementar, declară fără întîrziere administrației care i-a livrat trimiterea și că a constatat o pagubă; el trebuie să aducă dovada că spolierea sau avarierea nu s-a produs după livrarea trimerii; termenul "fără întîrziere" este interpretat conform legislației naționale.

2. Administrațiile poștale nu sînt responsabile:

2.1 în caz de forță majoră, sub rezerva articolului 13.6.9;

2.2 cînd, proba responsabilității lor nefiind dovedită altfel, ele nu pot stabili soarta trimiterilor, ca urmare a distrugerii documentelor de serviciu ca rezultat al unui caz de forță majoră;

2.1 cînd paguba a fost cauzată din greșeala sau neglijența expeditorului sau provine de la natura conținutului;

2.2 cînd este vorba de trimiteri care cad sub incidența interdicțiilor prevăzute în articolul 15;

2.3 în caz de reținere, în virtutea legislației țării de destinație, conform notificării administrației acestei țări;

2.4 cînd este vorba de trimiteri cu valoare declarată care fac obiectul unei declarații frauduloase declarînd valori superioare în raport cu valoarea reală a conținutului;

2.5 cînd expeditorul nu a formulat nici o reclamație în termen de șase luni începînd cu ziua a doua după depunerea trimiterii:

2.6 cînd este vorba de colete ale prizonierilor de război și ale internaților civili.

2.7 cînd se bănuiește că expeditorul a acționat cu intenții frauduloase în scopul de a primi o despăgubire.

3. Administrațiile poștale nu își asumă nici o răspundere cu privire la declarațiile vamale, indiferent sub ce formă ar fi făcute, și de deciziile luate de către serviciile vamale cu ocazia verificării trimiterilor supuse controlului vamal.

Articolul 23

Responsabilitatea expeditorului

1. Expeditorul unei trimiteri este responsabil pentru prejudiciile corporale suportate de către agenții poștali și pentru toate pagubele cauzate celorlalte trimiteri poștale precum și echipamentului poștal ca urmare a expedierii de obiecte neadmise în cadrul transportului sau al nerespectării condițiilor de admitere.

2. În caz de pagube cauzate altor trimiteri poștale, expeditorul este responsabil în aceleași limite ca și administrațiile poștale pentru fiecare trimitere avariata.

3. Expeditorul rămîne responsabil chiar dacă oficiul de depunere a acceptat o astfel de trimitere.

4. În schimb, cînd condițiile de acceptare au fost respectate de către expeditor, acesta nu este responsabil în măsura în care a existat o greșeală sau neglijență a administrațiilor poștale sau a transportatorilor în prelucrarea trimiterilor după ce au fost acceptate.

Articolul 24

Plata despăgubirii

1. Sub rezerva dreptului de recurs împotriva administrației responsabile, obligația de a plăti despăgubirea și de a restitui taxele și drepturile revine, după caz, administrației de origine sau administrației de destinație.

2. Expeditorul are posibilitatea să renunțe la drepturile sale de despăgubire în favoarea destinatarului. Invers, destinatarul are posibilitatea de a renunța la drepturile sale în favoarea expeditorului. Expeditorul sau destinatarul pot autoriza o terță persoană să primească despăgubirea dacă legislația internă permite acest lucru.

Articolul 25

Recuperarea eventuala a despăgubirii de la expeditor sau de la destinatar

1. Dacă, după plata despăgubirii, o trimitere recomandată, un colet sau o trimitere cu valoare declarată sau o parte a conținutului considerat anterior ca fiind pierdut a fost regăsit, expeditorul său, după caz, destinatarul, este avizat că trimiterea este ținută la dispoziția sa o perioadă de trei luni, contra rambursării valorii despăgubirii plătite. În același timp este întrebare cui trebuie să fie predată trimiterea. În caz de refuz sau în lipsa răspunsului în termenul prevăzut, același demers este efectuat pe lîngă destinatar sau expeditor, după caz, acordîndu-i aceeași perioadă de răspuns.

2. Dacă expeditorul și destinatarul renunță să preia trimiterea, sau nu răspund în limitele perioadei de timp fixate în paragraful 1, aceasta devine proprietatea administrației sau, dacă este cazul, a

administrațiilor care au suportat paguba.

3. În caz de descoperire ulterioară a unei trimiteri cu valoare declarată al cărei conținut este recunoscut ca fiind de valoare inferioară în raport cu suma despăgubirii plătite, expeditorul sau destinatarul, după caz, trebuie să ramburseze suma acestei despăgubiri contra preluării trimiterii, fără prejudicierea consecințelor care decurg din declararea frauduloasă a valorii.

Articolul 26

Reciprocitate aplicabilă rezervelor privind responsabilitatea

1. Prin derogare de la dispozițiile articolelor de la 22 la 25, orice țară membru care își rezervă dreptul de-a nu plăti despăgubiri cu titlu de responsabilitate, nu are drept la o despăgubire de această natură de la altă țară membru care acceptă să își asume responsabilitatea conform cu dispozițiile articolelor susmenționate.

Capitolul 3

DISPOZIȚII PARTICULARE REFERITOARE LA POȘTA DE SCRISORI

Articolul 27

Depunerea în străinătate a trimiterilor poștei de scrisori

1. Nici o țară membru nu este obligată să îndrume, nici să distribuie destinatarilor trimiterile poștei de scrisori pe care expeditorii rezidenți pe teritoriul lor le depun sau fac să fie depuse într-o țară străină, cu scopul de a beneficia de condițiile tarifare mai favorabile care sînt aplicabile acolo.

2. Dispozițiile prevăzute la paragraful 1 se aplică fără distincție fie trimiterilor poștei de scrisori pregătite în țara de rezidență a expeditorului și transportate apoi de-a lungul frontierei, fie trimiterilor poștei de scrisori confecționate într-o țară străină.

3. Administrația de destinație are dreptul să solicite expeditorului și, în lipsa acestuia, administrației de depunere, plata tarifelor sale interne. Dacă nici expeditorul nici administrația de depunere nu acceptă să plătească aceste tarife într-un termen fixat de către administrația de destinație, aceasta poate fie să returneze trimiterile administrației de depunere, avînd dreptul să fie rambursată cu cheltuielile de retur, fie să le trateze conform propriei legislații.

4. Nici o țară membru nu este obligată nici să îndrume nici să distribuie destinatarilor trimiterile poștei de scrisori pe care expeditorii le-au depus sau au făcut să fie depuse în cantitate mare în altă țară decît aceea în care sînt rezidenți dacă valoarea taxelor terminale de încasat se dovedește mai mică decît aceea care ar fi trebuit încasată în cazul în care trimiterile ar fi fost depuse în țara de rezidență a expeditorului. Administrațiile de destinație au dreptul de a cere administrației de depunere o remunerație în raport cu costurile suportate, ce nu va putea fi superioară valorii celei mai ridicate din următoarele două formule: fie 80% din tariful intern aplicabil trimiterilor echivalente, fie 0,14 DST pe trimiteri plus 1 DST pe kilogram. Dacă administrația de depunere nu acceptă să plătească suma reclamată, într-un termen fixat de către administrația de destinație, aceasta poate fie să returneze trimiterile administrației de depunere avînd dreptul să fie rambursată pentru cheltuielile de retur, fie să le trateze conform propriei legislații.

Partea a treia

Remunerație

Capitolul 1

DISPOZIȚII SPECIFICE POȘTEI DE SCRISORI

Articolul 28

Cheltuieli terminale. Dispoziții generale

1. Sub rezerva excepțiilor prevăzute în Regulamente, fiecare administrație care primește de la o altă administrație trimiteri din categoria poștei de scrisori are dreptul de a percepe de la administrația

expeditoare o remunerație pentru cheltuielile ocazionate de poșta internațională primită.

2. Pentru aplicarea dispozițiilor referitoare la plata taxelor terminale, administrațiile poștale sînt clasificate în calitate de țări și teritorii din sistemul vizat sau țări și teritorii îndreptățite să facă parte din sistemul tranzitoriu, conform listei stabilită pentru acest scop de către Congres prin rezoluția sa C 12/2004. În dispozițiile referitoare la cheltuielile terminale, țările și teritoriile sînt numite "țări".

3. Dispozițiile prezentei Convenții referitoare la plata cheltuielilor terminale constituie măsuri tranzitorii ce conduc la adoptarea unui sistem de plăți care țin seama de elementele proprii ale fiecărei țări.

2. Accesul la regimul intern

4.1 Fiecare administrație pune la dispoziția celorlalte administrații ansamblul de tarife, termene și condiții pe care le oferă în regimul său intern, în condiții identice, clienților săi naționali.

4.2 O administrație expeditoare poate, în condiții comparabile, să solicite administrației de destinație a sistemului final să beneficieze de aceleași condiții pe care aceasta din urmă le-a prevăzut pentru clienții săi naționali pentru trimiteri echivalente.

4.3 Administrațiile din sistemul tranzitoriu trebuie să indice dacă ele autorizează accesul în condițiile menționate în paragraful 4.1.

4.3.1 Atunci cînd administrația unei țări din sistemul tranzitoriu declară că autorizează accesul la condițiile oferite în regimul său intern, această autorizație se aplică ansamblului administrațiilor Uniunii, într-o manieră nediscriminatorie.

4.4 Administrației de destinație îi revine sarcina de a decide dacă condițiile de acces la regimul său intern sînt îndeplinite de către administrația de origine.

5. Taxele cheltuielilor terminale corespunzătoare poștei în număr mare nu trebuie să fie superioare taxelor celor mai avantajoase aplicate de către administrația de destinație în virtutea acordurilor bilaterale sau multilaterale referitoare la cheltuielile terminale. Administrației de destinație îi revine sarcina de a decide dacă administrația de origine a îndeplinit sau nu condițiile de acces.

6. Remunerația pentru cheltuielile terminale se va baza pe performanțele de calitate ale serviciului în țara de destinație. De aceea, Consiliul de Exploatare Poștală va fi autorizat să acorde prime remunerației indicate în articolele 29 și 30 cu scopul de a încuraja participarea la sistemul de control și pentru a recompensa administrațiile care își ating obiectivul lor de calitate. Consiliul de Exploatare Poștală poate, de asemenea, să fixeze penalități în cazul unei calități insuficiente, dar remunerația nu poate să fie sub remunerația minimală indicată în articolele 29 și 30.

7. Orice administrație poate să renunțe totalmente sau parțial la remunerația prevăzută la paragraful 1.

8. Administrațiile interesate pot, prin acorduri bilaterale sau multilaterale, să aplice alte sisteme de remunerare pentru reglarea conturilor cu titlu de cheltuieli terminale.

Articolul 29

Cheltuieli terminale. Dispoziții aplicabile schimburilor dintre țările din sistemul final

1. Remunerația pentru trimiterile poștei de scrisori, inclusiv poșta în număr mare, cu excepția sacilor M, este stabilită în funcție de aplicarea taxelor pe trimitere și pe kilogram care reflectă costurile de prelucrare în țara de destinație; aceste costuri trebuie să fie în relație cu tarifele interne. Calculul taxelor se efectuează conform condițiilor precizate în Regulamentul poștei de scrisori.

2. Taxele pe trimitere și pe kilogram sînt calculate pornind de la un procent din taxa unei scrisori prioritare de 20 grame din regimul intern, după cum urmează:

2.1 pentru 2006: 62%

2.2 pentru 2007: 64%

2.3 pentru 2008: 66%

2.4 pentru 2009: 68%

3. Taxele nu vor putea depăși:

3.1 pentru 2006: 0,226 DST pe trimitere și 1,768 DST pe kilogram;

3.2 pentru 2007: 0,231 DST pe trimitere și 1,812 DST pe kilogram;

3.3 pentru 2008: 0,237 DST pe trimitere și 1,858 DST pe kilogram;

3.4 pentru 2009: 0,243 DST pe trimitere și 1,904 DST pe kilogram.

4. Pentru perioada anilor 2006-2009 taxele ce vor fi aplicate nu vor putea fi inferioare a 0,147 DST pe trimitere și 1,491 DST pe kilogram. Cu condiția că majorarea taxelor să nu depășească 100% din taxa unei scrisori prioritare de 20 de grame în regimul intern al țării respective, taxele minime vor atinge următoarele valori:

4.1 pentru 2006: 0,151 DST pe trimitere și 1,536 DST pe kilogram;

4.2 pentru 2007: 0,154 DST pe trimitere și 1,566 DST pe kilogram;

4.3 pentru 2008: 0,158 DST pe trimitere și 1,598 DST pe kilogram;

4.4 pentru 2009: 0,161 DST pe trimitere și 1,630 DST pe kilogram.

5. Pentru sacii M, taxa de aplicat este de 0,793 DST pe kilogram.

5.1 Sacii M cîntărind mai puțin de 5 kilograme sînt considerați ca avînd 5 kilograme pentru remunerarea cheltuielilor terminale.

6. O remunerație suplimentară de 0,5 DST pe trimitere este prevăzută pentru trimiterile recomandate și o remunerație suplimentară de 1 DST pe trimitere este prevăzută pentru trimiterile cu valoare declarată.

7. Dispozițiile prevăzute între țările din sistemul final se aplică oricărei țări din sistemul tranzitoriu care declară că dorește să se alăture sistemului vizat. Consiliul de Exploatare Poștală poate fixa măsurile tranzitorii în cadrul Regulamentului poștei de scrisori.

8. Nici o rezervă, cu excepția cazului unui acord bilateral, nu este aplicabilă acestui articol.

Articolul 30

Cheltuieli terminale. Dispoziții aplicabile fluxului de poștă spre, de la, și între țările din sistemul tranzitoriu

1. Remunerația

1.1 Remunerația pentru trimiterile poștei de scrisori, cu excepția sacilor M, este de 0,147 DST pe trimitere și 1,491 DST pe kilogram.

1.1.1 Pentru fluxurile inferioare a 100 tone per an, cele două componente sînt convertite într-o taxă totală de 3,727 DST pe kilogram pe baza unui număr mediu mondial de 15,21 trimiteri pe kilogram.

1.1.2 Pentru fluxurile superioare a 100 de tone per an, taxa totală de 3,727 DST pe kilogram este aplicată dacă nici administrația de destinație nici administrația de origine nu cere o revizuire a taxelor pe baza numărului real de trimiteri pe kilogram pentru fluxul în cauza. În plus, această taxă se aplică atunci cînd numărul real de trimiteri pe kilogram este situat între 13 și 17.

1.1.3 Cînd una dintre administrații solicită aplicarea numărului real de trimiteri pe kilogram, calculul remunerației fluxului în cauza este efectuat conform mecanismului de revizuire prevăzut în Regulamentul poștei de scrisori.

1.1.4 Revizuirea diminuării taxei totale indicate la 1.1.2 nu poate fi invocată de o țară din sistemul final împotriva unei țări din sistemul tranzitoriu, cu condiția ca aceasta din urmă să nu ceară o revizuire în sens invers.

1.2 Pentru sacii M, taxa de aplicat este de 0,793 DST pe kilogram.

1.2.1 Sacii M cîntărind mai puțin de 5 kilograme sînt considerați ca avînd o greutate de 5 kilograme pentru remunerarea cheltuielilor terminale.

1.3 O remunerație suplimentară de 0,5 DST per trimitere este prevăzută pentru trimiterile recomandate și o remunerație suplimentară de 1 DST per trimitere este prevăzută pentru trimiterile cu valoare declarată.

2. Mecanismul de armonizare a sistemelor

2.1 Atunci cînd o administrație din sistemul final destinatară a unui flux de poștă mai mare de 50 tone pe an constată că greutatea anuală a acestui flux depășește pragul calculat conform condițiilor precizate în Regulamentul poștei de scrisori, ea poate aplica poștei care depășește acest prag sistemul de remunerație prevăzut în articolul 29, cu condiția să nu fi aplicat mecanismul de revizuire.

2.2 Atunci cînd o administrație din sistemul tranzitoriu, care primește într-un an un flux de poștă

mai mare de 50 de tone de la altă țară din sistemul tranzitoriu, stabilește că greutatea anuală a acestui flux depășește pragul calculat conform condițiilor precizate în Regulamentul poștei de scrisori, poate aplica poștei care depășește acest prag suplimentul de remunerație prevăzut în articolul 31, cu condiția ca ea să nu fi aplicat mecanismul de revizuire.

3. Poșta în număr mare

3.1 Remunerația pentru poșta în număr mare în țările din sistemul final este stabilită ca urmare a aplicării taxelor pe trimitere și pe kilogram prevăzute la articolul 29.

3.2 Administrațiile din sistemul tranzitoriu pot solicita pentru poșta în număr mare primită, o remunerație de 0,147 DST pe trimitere și 1,491 DST pe kilogram.

4. Nici o rezerva, excepție fiind în cazul unui acord bilateral, nu este aplicabilă acestui articol.

Articolul 31

Fondul pentru ameliorarea calității serviciului

1. Cu excepția sacilor M și trimiterilor în număr mare, cheltuielile terminale plătibile de către toate țările și teritoriile țărilor clasate de către Consiliul Economic și Social în categoria țărilor cel mai puțin dezvoltate, fac obiectul unei majorări ce corespund la 16,5% din taxa de 3,727 DST pe kilogram indicată în articolul 30, pentru alimentarea Fondului pentru ameliorarea calității serviciului în țările cel mai puțin dezvoltate. Nici o plată de această natură nu are loc între țările cel mai puțin dezvoltate.

2. Țările membre UPU și teritoriile cuprinse în Uniune au posibilitatea de a depune în cadrul Consiliului de Administrație, o cerere justificată pentru ca țările și teritoriile lor să fie considerate că au nevoie de resurse suplimentare. Țările clasate MCARB 1 (fostele țări în curs de dezvoltare) au posibilitatea de a prezenta o cerere Consiliului de Administrație pentru a beneficia de Fondul pentru ameliorarea calității serviciului în aceleași condiții ca și țările cel mai puțin dezvoltate. În plus, țările clasate de Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare ca fiind în categoria țărilor ce contribuie net, au posibilitatea de a prezenta o cerere Consiliului de Administrație pentru a beneficia de Fondul pentru ameliorarea calității serviciului în aceleași condiții ca țările eligibile în MCARB 1. Cererile acceptate ca fiind favorabile în virtutea prezentului articol au efect în prima zi a anului civil următor după decizia Consiliului de Administrație. Consiliul de Administrație evaluează cererea și decide, pe baza unor criterii de apreciere severe, dacă o țară poate sau nu fi considerată ca țară mai puțin dezvoltată sau eligibilă în cadrul MCARB 1, în funcție de caz, în ceea ce privește Fondul pentru ameliorarea calității serviciului. Consiliul de Administrație revizuieste și actualizează în fiecare an lista țărilor membre UPU și a teritoriilor cuprinse în cadrul Uniunii.

3. Cu excepția sacilor M și a trimiterilor în număr mare, cheltuielile terminale plătibile de către țările și teritoriile clasificate de Congres în categoria țărilor industrializate în scopul remunerării cheltuielilor terminale către țările și teritoriile clasificate de Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare în categoria țărilor altele decât țările cel mai puțin dezvoltate care pot beneficia de resurse MCARB 1, fac obiectul unei majorări ce corespunde la 8% din taxa de 3,727 DST pe kilogram indicată în articolul 30, cu titlu de alimentare a respectivului Fond pentru ameliorarea calității serviciului în țările din această ultima categorie.

4. Cu excepția sacilor M și a trimiterilor în număr mare, cheltuielile terminale plătibile de către țările și teritoriile clasificate de Congres în categoria țărilor industrializate în scopul remunerării cheltuielilor terminale către țările și teritoriile clasificate de același Congres în categoria țărilor în curs de dezvoltare altele decât cele indicate la paragrafele 1 și 2, fac obiectul unei majorări ce corespunde la 1% din taxa de 3,727 DST pe kilogram indicată în articolul 30, cu titlu de alimentare a respectivului Fond pentru ameliorarea calității serviciului.

5. Țările și teritoriile abilitate să beneficieze de resursele MCARB 1 pot căuta să-și amelioreze calitatea serviciului lor prin intermediul proiectelor regionale sau multinaționale în favoarea țărilor cel mai puțin dezvoltate și țărilor cu venit scăzut. Aceste proiecte vor fi profitabile direct tuturor părților care contribuie la finanțarea lor prin intermediul Fondului pentru ameliorarea calității serviciului.

6. Proiectele regionale ar trebui în special să favorizeze concretizarea programelor UPU de îmbunătățire a calității serviciului și de punere în practică a sistemelor de contabilitate analitică în țările în

curs de dezvoltare. Consiliul de Exploatare Poștală va adopta în 2006 cel mai târziu, proceduri adaptate pentru finanțarea acestor proiecte.

Articolul 32

Cheltuieli de tranzit

1. Depeșele închise și trimiterile în tranzit deschis schimbate între două administrații sau între două oficii ale aceleiași țări prin intermediul serviciilor uneia sau mai multor administrații (servicii terțe) sînt supuse plății cheltuielilor de tranzit. Acestea constituie o remunerație pentru prestațiile privind tranzitul teritorial, tranzitul maritim și tranzitul aerian.

Capitolul 2

ALTE DISPOZIȚII

Articolul 33

Taxe de bază și dispoziții privind cheltuielile de transport aerian

1. Taxa de bază ce va fi aplicată în reglarea conturilor între administrațiile pentru transporturi aeriene este aprobată de către Consiliul de Exploatare Poștală. Ea este calculată de către Biroul Internațional conform unei formule specificate în Regulamentul poștei de scrisori.

2. Calculul cheltuielilor de transport aerian al depeșelor închise, al trimiterilor prioritare, al trimiterilor par avion și al coletelor par avion în tranzit deschis, precum și metodele de decontare aferente, este descris în Regulamentul poștei de scrisori și Regulamentul privind coletele poștale.

3. Cheltuielile de transport pentru tot parcursul aerian sînt:

3.1 în cazul depeșelor închise, în sarcina administrației țării de origine, inclusiv atunci cînd aceste depeșe tranzitează una sau mai multe administrații poștale intermediare;

3.2 în cazul trimiterilor prioritare și trimiterilor par avion în tranzit deschis, inclusiv cele care sînt greșit îndrumate, în sarcina administrației care predă trimiterile unei alte administrații.

4. Aceleași reguli sînt aplicabile trimiterilor scutite de cheltuieli de tranzit teritorial și maritim dacă sînt îndrumate par avion.

5. Fiecare administrație de destinație care asigură transportul aerian al poștei internaționale în interiorul țării sale are dreptul la rambursarea costurilor suplimentare ocazionate de acest transport, cu condiția ca distanța medie ponderată a parcursurilor efectuate să depășească 300 kilometri. Consiliul de Exploatare Poștală poate înlocui distanța medie ponderată prin alt criteriu pertinent. În afara unui acord prealabil privind gratuitatea, cheltuielile trebuie să fie uniforme pentru toate depeșele prioritare și depeșele par avion care provin din străinătate, fie ca această poștă este reîndrumată sau nu pe cale aeriană.

6. Totuși, cînd compensarea cheltuielilor terminale percepute de către administrația de destinație este bazată în special pe costurile sau pe tarifele interne, nu se efectuează nici o rambursare suplimentară pentru cheltuielile de transport aerian intern.

7. Administrația de destinație exclude, în vederea calculării distanței medii ponderate, greutatea tuturor depeșelor pentru care calculul compensării cheltuielilor terminale se bazează în special pe costurile sau tarifele interne ale administrației de destinație.

Articolul 34

Cote-părți teritoriale și maritime ale coletelor poștale

1. Coletele schimbate între două administrații poștale sînt supuse cotelor-părți teritoriale de sosire calculate prin combinarea taxei de bază pe colet și taxei de bază pe kilogram, stabilite prin Regulament.

1.1 Ținînd cont de taxele de bază de mai sus, administrațiile poștale pot în plus să fie autorizate să beneficieze de taxe suplimentare pe colet și pe kilogram, conform dispozițiilor prevăzute în Regulament.

1.2 Cotele-părți vizate la paragraful 1 și 1.1 sînt în sarcina administrației țării de origine, doar dacă Regulamentul privind coletele poștale nu prevede derogări de la acest principiu.

1.3 Cotele-părți teritoriale de sosire trebuie să fie uniforme pentru ansamblul teritoriului fiecărei țări.

2. Coletele schimbate între două administrații sau între două birouri ale aceleiași țări prin intermediul serviciilor terestre al uneia sau mai multor administrații sînt supuse, în profitul țărilor ale căror servicii participă la transportul teritorial, la cotele-părți teritoriale de tranzit fixate prin Regulament conform treptei de distanță.

2.1 Pentru coletele în tranzit deschis, administrațiile intermediare sînt autorizate să reclame cota-parte forfetară pe trimitere fixată prin Regulament.

2.2 Cotele-părți teritoriale de tranzit sînt în sarcina administrației țării de origine, doar dacă Regulamentul privind coletele poștale nu prevede derogări de la acest principiu.

3. Fiecare țară ale cărei servicii participă la transportul maritim al coletelor este autorizată să solicite cotele-părți maritime. Aceste cote-părți sînt în sarcina administrației țării de origine, doar dacă Regulamentul privind coletele poștale nu prevede derogări de la acest principiu.

3.1 Pentru fiecare serviciu maritim utilizat, cota-parte maritimă este stabilită prin Regulamentul privind coletele poștale conform treptei de distanță.

3.2 Administrațiile poștale au dreptul de a majora cu maximum 50% cota-parte maritimă calculată conform 3.1. Din contra, o pot reduce cît doresc.

Articolul 35

Competența Consiliului de Exploatare Poștală de a fixa taxe și cote-părți

1. Consiliul de Exploatare Poștala are autoritatea de a fixa următoarele taxe și cote-părți, care trebuie plătite de către administrațiile poștale conform condițiilor enunțate în Regulamente:

1.1 cheltuieli de tranzit pentru prelucrarea și transportul depeșelor poștei de scrisori de către cel puțin o țară terță;

1.2 taxa de baza și cheltuielile de transport aerian aplicabile poștei-avion;

1.3 cotele-părți teritoriale de sosire pentru prelucrarea coletelor sosite;

1.4 cotele-părți teritoriale de tranzit pentru prelucrarea și transportul coletelor de către țara terță;

1.5 cotele-părți maritime pentru transportul maritim al coletelor.

2. Revizuirea, care va putea fi făcută, grație unei metodologii care asigură o remunerație echitabilă administrațiilor care efectuează serviciile, va trebui să se bazeze pe date economice și financiare fiabile și reprezentative. Eventuala modificare care ar putea fi decisă va intra în vigoare la o dată stabilită de către Consiliul de Exploatare Poștală.

Partea a patra Dispoziții finale

Articolul 36

Condiții de aprobare a propunerilor privind Convenția și Regulamentele

1. Pentru a deveni executorii, propunerile supuse Congresului și referitoare la prezenta Convenție trebuie să fie aprobate de către majoritatea țărilor membre prezente și votante care au dreptul de vot. Cel puțin jumătate dintre țările membre reprezentate în Congres care au dreptul de vot trebuie să fie prezente în momentul votului.

2. Pentru a deveni executorii, propunerile referitoare la Regulamentul poștei de scrisori și Regulamentul privind coletele poștale trebuie să fie aprobate de către majoritatea membrilor Consiliului de Exploatare Poștală care au drept de vot.

3. Pentru a deveni executorii, propunerile introduse între două Congrese și referitoare la prezenta Convenție și Protocolul său final trebuie să reunească:

3.1 două treimi din voturi, cel puțin jumătate dintre țările membre ale Uniunii care au dreptul de vot și au participat la votare, dacă este vorba de modificări;

3.2 majoritatea voturilor dacă este vorba de interpretarea dispozițiilor.

4. Contrar dispozițiilor prevăzute la punctul 3.1, orice țară membru a cărei legislație națională este încă incompatibilă cu modificarea propusă are posibilitatea să facă o declarație scrisă Directorului General al Biroului Internațional în care să indice faptul că nu este posibil să accepte această modificare,

în nouăzeci de zile începând din ziua notificării acesteia.

Articolul 37

Rezerve prezentate în timpul Congresului

1. Orice rezervă incompatibilă cu obiectul și scopul Uniunii nu va fi autorizată.
2. Ca regulă generală, țările membre, al căror punct de vedere nu este împărtășit de celelalte țări membre, trebuie să facă eforturi, în măsura posibilului, să se alăture opiniei majorității. Rezerva trebuie să se facă în caz de necesitate absolută și să fie motivată în mod corespunzător.
3. Rezerva cu privire la articolele prezentei Convenții trebuie să fie supusă Congresului sub forma unei propuneri scrise într-una dintre limbile de lucru ale Biroului Internațional conform dispozițiilor referitoare la acest lucru ale Regulamentului intern al Congresului.
4. Ca să devină efectivă, rezerva supusă Congresului trebuie să fie aprobată de majoritatea cerută în acest caz pentru modificarea articolului la care se referă rezerva.
5. În principiu, rezerva este aplicabilă pe o baza de reciprocitate între țara membră care a emis-o și celelalte țări membre.
6. Rezerva la prezenta Convenție va fi introdusă în Protocolul final pe baza propunerii aprobate de către Congres.

Articolul 38

Punerea în aplicare și durata Convenției

1. Prezenta Convenție va fi pusă în aplicare la 1 ianuarie 2006 și va rămâne în vigoare până la punerea în aplicare a Actelor următorului Congres.

Drept pentru care, Plenipotențiarii Guvernelor țărilor membre au semnat prezenta Convenție într-un exemplar care este depus la Directorul General al Biroului Internațional. O copie va fi predată fiecărei Părți de către Biroul Internațional al Uniunii Poștale Universale.

Întocmită la București, la data de 5 octombrie 2004.